

Elnias danielius

dynės, pasibaigusios jaunųjų vilkų motinos mirtimi. Yra kaip yra – miške kiekvienas žvėris aršiai gina savo teritoriją, kurioje jis ruošiasi kurti savo šeimą, gyvenimą, kurioje jis medžioja sau grobį.

Petras Dabrišius vilkus myli, juos akylai stebi ir fiksuoja visus duomenis apie jų elgesį. Jie jam turėtų praversti rašant knygą apie vilkus – šiam darbui sodybos savininkas ruošiasi jau daugelį metų. „Vilkų bijoti nereikia. Vilkus reikia saugoti, jie – miško sanitarai“ –

kalba Petras. Tuo nė kiek nesuabejosi, pamatęs ramiai šalia aptvaro tvoros gulintį ir besiilsintį vilką. Jo žvilgsnis geras, ramus, rodos, net draugiškas. Sodybos šeimininko bičiuliai kalba: „Pas Petrą vilkai linksmi, gerom akim...“ Tačiau ta Kleopatros istorija...

2004 m. pavasarį iš Alytaus miškų aptvaro į Telšių Žvėrinčių atkeliavo kalnų avinai muflonai. Sodyboje buvo priglauta ir stirniukė.

(Nukelta į 40 p.)

Rudasis lokys (liet. rudoji meška) ir informacinė lenta, skirta šiam Žvėrinčiaus gyventojui